

Kapitola sedesata pata Kterak svati tri kralove do Betlema prijeli

Kdyz Herodes od tech knizat knezskych a zakoniku předzvěděl, že Kristus Pan v Betlemě se ma naroditi, povolal v soukromi k sobě ty tri kralé a srdcem falešným takto k nim mluvil, řka: Všickni v zákoně zběhli nachází v Písmě božím, že Mesiáš naš v Betlemě ma se naroditi, kteréžto městčko těch hodin cesty zdál od Jeruzaléma leží. Protož žádám vás, abyste tu cestu sobě tam obličili a pilně se vyptávali, na kterém místě aneb v kterém domě to tak svatě dítě se narodilo. Kdyz pak najdete, zvěstujte mi, abych i já, tam přijda, jemu se klanět mohl. To pak proto s nima mluvil, když by oni to dítě našli, aby žádného kritku nedělali, ale v tichosti jemu vědomost dali. Neboť je sobě myslil: Dovedli-li se Zidé, kde to dítě jest, že jej před nim ukrej, bojice se, aby jej snad nedal zamordovat, on pak bude-li dítě vědomost o něm mít, tehdy snadno jej může dát zahubit. A tak s uctivostí ty kralé od sebe propustil, kteří s svým komonstvem přímo k Betlemu jeli a o těch věcech, které v Jeruzalémě se přihodily, spolu rozmlouvali.

Kdyz z Jeruzaléma jeli, veškeren lid na ně patřil a divili se jejich tak slavně procesi a žadny z nich nebyl, který by byl nevěděl, že ti všickni z dalekých krajin přišli, aby se Mesiáš jejich klanět a dary jemu darovat mohli. Zdaž to nebyla ta největší hanba, že ti zavrhli Zidé k vůli a počestnosti svého Mesiáše za tři hodiny cesty jít nechtěli, k jehožto cti a zalíbení pohané tak dalekou cestu za triapadesate dni zdýli před sebe vzali? To tak ku podivení cloveku přichází, že téměř možné není, aby aspoň někteří dobří lidé mezi takovým množstvím zlych nebyli, kteří by mohli; a ačkoliiv snad někteří byli, kteří radi by to byli učinili, však pro strach kralé se z přísti svého Mesiáše radovali a s těma krali tam nešli, aby jemu poklonu učinili Herodesa to učinit nesměli. O, kolikráte i ja těm lidem podobný jsem, když tolikráte sobě stěžuju, majice pro Boha nějaký dobrý skutek učinit; který však světu k vůli, rad všeckno čním, cokoliv jen mohu. Kterak Bohu to se nelíbí, snadno sobě myslit mohu. Od světa žádné odměny očekávat nemohu, však s radostí jemu sloužim; od Boha věcnou odměnu mám nádejti dostat, avšak nerad jemu sloužim.

Nyni podiveme se na novy zázrak. Když ti svati kralove téměř dvouch hodin zdýli od Jeruzaléma byli, tu poslal jim Pan Bůh zase jejich věrného cesty ukazatele, neb v okamžení zase ta jasná hvězda se jim ukázala a jako kdy prve zase předcházela. Tu vypat se nemůže, jak velika radost mezi tím svatým tovaryštvem povstala, když jsou tu jasnou a veselou hvězdu poznova spatřili. Velikou radost ruce své spínali a Boha na výsosti chválili, který tak patrně svou milost jim přítomným byl. Na tom místě, kde se ta hvězda poznova svatým třem kralům ukázala, jest jedna velika a krásná cisterna, která téměř ustavičně vodu v sobě ma, z které jak lidé, tak hovada tudy jdouci se napájejí. Všickni pak pouťující na tom místě na sva kolena padají a Boha i svaty tri kralé prosťají, aby je svou milost osvítili ráčil.